

کاش هیچ وقت حرفه‌ای نمی‌شدیم

ریخت و پاش به سبک فوتبال ایران

به آنچه در فصل نقل و انتقالات فوتبال از سوی دلال ها رقم می‌خورد، به خوبی ثابت می‌کند فوتبال ایران در زمینه ریخت و پاش‌های مالی در دنیا قیپ ندارد، البته ریخت و پاش‌هایی که هیچ ثمری برای فوتبال ندارد، چه در رده باشگاهی و چه در رده ملی، جالب است که هر وقت هم به صورت تصادفی در مسیر درست حرکت می‌کند، بلافاصله تغییر مسیر می‌دهد و دوباره راه اشتباه را در پیش می‌گیرد. فوتبال و باشگاه‌هایش امروز فقط خرج می‌کنند، بدون اینکه متوجه باشند نیاز واقعی‌شان چیست. بیت‌المال را تاراج می‌کنند، فقط برای اینکه از رقبا عقب نمانند و بگویند ما هم خرید کرده‌ایم، حالا چه، اصلا مهم نیست. فصل نقل و انتقالاتی که پشت سر گذاشته شد، اوج این ولنگاری مالی و ریخت و پاش‌های بیپه‌وده بود؛ ریخت و پاش‌هایی که خیلی زود تر از آنچه تصور می‌شد صدای رسوایی آن بلند شد.

امروزی‌های می‌ترکانند. فوتبالی که پول نداشت، بازیکن خارجی هم نداشت، در عوض تعصب و غیرت داشت. ما با همان فوتبال قهرمان آسیا شدیم، با همان فوتبال چند تیم ملی آماده داشتیم و باشگاه‌های‌مان بزرگ بودند، اینقدر بزرگ که اگر می‌خواستی نگاه‌شان کنی کلاه از سرت می‌افتاد. ما سه دهه قبل با آن فوتبال ناب خدا حافظی کردیم و مثلاً حرفه‌ای شدیم و در دست از همان سه دهه قبل تا امروز در خواب موفقیت‌های دوران آماتوری‌مان روزگار می‌گذرانیم، واقعیت این است که حرفه‌ای شدن ابزار لازم را می‌خواهد که ما هیچ وقت آن را نداشته‌ایم و با سوء مدیریت حاکم بر فوتبال هیچ گاه هم به آن دست پیدا نخواهیم کرد. امروز کار مثلاً حرفه‌ای ایران به جایی رسیده که تصور می‌کند هر چقدر بیشتر خرج کند، بیشتر پیشرفت می‌کند در حالی که نه زیر ساخت درست و حسابی دارد و نه آدم‌های این کاره‌نگاهی

حدود سه دهه از حرفه‌ای شدن فوتبال ایران می‌گذرد، حدود سه دهه است فوتبال ایران به اسم فوتبالی حرفه‌ای هیچ موفقیتی را کسب نکرده است. حدود سه دهه است فوتبال صر فا خرج می‌کند بدون اینکه کوچک‌ترین آورده‌ای برای ورزش کشور داشته باشد. این کلیت سه دهه گذشته فوتبال ایران است؛ فوتبالی که فقط نامش حرفه‌ای شده و شماره‌های پشت پیراهن بازیکنانش از فارسی به لاتین تغییر کرده که ای کاش نمی‌کرد. کاش فوتبال ایران همان فوتبال آماتوری اما زیبا و چشم‌نواز باقی می‌ماند؛ همان فوتبالی که هر چه افتخار کسب شده از سوی همان فوتبال بوده؛ فوتبالی که کل یک تیمش در صندوق عقب یک پیکان جمع می‌شد؛ فوتبالی که بازیکنانش تا قبل از مسابقه دنبال یک لقمه نان بودند اما وقتی وارد زمین می‌شدند، به قول

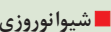
گزارش

فریدون حسن

ریخت و پاش‌های استقلال در این فصل گوی سبقت را از رقبا ربوده و یک تنه آبی‌ها را در صدر ولخرج‌های لیگ برتر قرار داده است. جذب بازیکن خارجی در لیگ‌های معتبر فوتبال جهان اگر چه با ضوابط و قوانین زیادی انجام می‌شود ولی در فوتبال ما نه تنها اهمیتی به این مسائل نمی‌دهند بلکه مدیران باشگاه‌ها جذب خارجی‌ها را مایه فخر فروشی به رقبا و مباحث مدیریتی خود می‌دانند، حتی اگر گزینه مدنظر بنجل، مصدوم یا بیمار باشد و انتقالش به ایران هزینه هنگفتی روی دست کشور بگذارد. استقلال آنقدر بازیکن خارجی گرفته که دیگر سقف هفت بازیکن خارجی‌اش پر شده و از فدراسیون خواسته سهمیه تیم‌های آسیایی را افزایش دهد. یکی از عجیب‌ترین خریدهای این تیم آنتونیو آدان اسپانیایی بوده؛ دروازه‌بانی ۳۸ ساله که جایگزین سیدحسین حسینی شد. بعد از انتقادهای زیاد از استخدام یک بازیکن مسن به جای کاپیتان سابق، باشگاه تلاش کرد پوی بحث رزومه آدان مانور دهد و اینکه او قبلاً دروازه‌بان رتال مادرید بوده است. در کارنامه آدان بازی در التیکومادرید و اسپورتینگ هم به چشم می‌خورد، ولی باز هم خرج کردن ۱/۲ میلیون دلار رانمی‌توانند توجیه کنند. گفته می‌شود باشگاه برای جلب رضایت آدان این هزینه را پذیرفته و باید دید این گلر اسپانیایی در طول فصل می‌تواند یار کلیدی آبی‌ها باشد یا نه. یاسر آسانی، وینگر آلبانیایی نیز به جمع آبی‌ها اضافه شده تا قدرت تهاجمی استقلال بیش از پیش شود. این بازیکن ۳۰ ساله است و تا پیش از آمدن به لیگ برتر ایران برای گوانگژو که جنوبی بازی می‌کرد، قرارداد آسانی ۱/۵ ساله است است و فصل گذشته برای تیمش ۹ گل در لیگ قهرمانان به ثمر رسانده است، با این حال به خدمت گرفتن این بمب نقل و انتقالات استقلال هم خالی از حاشیه نبوده است، تنها چهار ماه از اتمام قرارداد آسانی با تیم کروی باقی مانده بوده ولی

دلارپاشی استقلال

برای خارجی‌ها

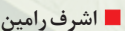
شیوانوروزی

ریخت و پاش‌های استقلال در این فصل گوی سبقت را از رقبا ربوده و یک تنه آبی‌ها را در صدر ولخرج‌های لیگ برتر قرار داده است. جذب بازیکن خارجی در لیگ‌های معتبر فوتبال جهان اگر چه با ضوابط و قوانین زیادی انجام می‌شود ولی در فوتبال ما نه تنها اهمیتی به این مسائل نمی‌دهند بلکه مدیران باشگاه‌ها جذب خارجی‌ها را مایه فخر فروشی به رقبا و مباحث مدیریتی خود می‌دانند، حتی اگر گزینه مدنظر بنجل، مصدوم یا بیمار باشد و انتقالش به ایران هزینه هنگفتی روی دست کشور بگذارد. استقلال آنقدر بازیکن خارجی گرفته که دیگر سقف هفت بازیکن خارجی‌اش پر شده و از فدراسیون خواسته سهمیه تیم‌های آسیایی را افزایش دهد. یکی از عجیب‌ترین خریدهای این تیم آنتونیو آدان اسپانیایی بوده؛ دروازه‌بانی ۳۸ ساله که جایگزین سیدحسین حسینی شد. بعد از انتقادهای زیاد از استخدام یک بازیکن مسن به جای کاپیتان سابق، باشگاه تلاش کرد پوی بحث رزومه آدان مانور دهد و اینکه او قبلاً دروازه‌بان رتال مادرید بوده است. در کارنامه آدان بازی در التیکومادرید و اسپورتینگ هم به چشم می‌خورد، ولی باز هم خرج کردن ۱/۲ میلیون دلار رانمی‌توانند توجیه کنند. گفته می‌شود باشگاه برای جلب رضایت آدان این هزینه

را پذیرفته و باید دید این گلر اسپانیایی در طول فصل می‌تواند یار کلیدی آبی‌ها باشد یا نه. یاسر آسانی، وینگر آلبانیایی نیز به جمع آبی‌ها اضافه شده تا قدرت تهاجمی استقلال بیش از پیش شود. این بازیکن ۳۰ ساله است و تا پیش از آمدن به لیگ برتر ایران برای گوانگژو که جنوبی بازی می‌کرد، قرارداد آسانی ۱/۵ ساله است است و فصل گذشته برای تیمش ۹ گل در لیگ قهرمانان به ثمر رسانده است، با این حال به خدمت گرفتن این بمب نقل و انتقالات استقلال هم خالی از حاشیه نبوده است، تنها چهار ماه از اتمام قرارداد آسانی با تیم کروی باقی مانده بوده ولی

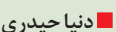
ستاره‌های ناشناس تراکتور

اشرف رامین

مدافع عنوان قهرمانی لیگ برتر تمام تلاشش را کرده تا با خرید چند خارجی دیگر روند درخشان فصل گذشته خود را حفظ کند. تراکتور از جمله تیم‌هایی است که شاکله فصل پیش را حفظ کرده و همچنان با دراگان اسکوچیچ به مسیرش ادامه می‌دهد. براساس اعلام سازمان لیگ، تراکتور با ۷۰۰ میلیارد تومان

هزینه‌های دولاپهنای پرسپولیس

دنیا حیدری

سرخیوشان پایتخت امسال هم یکی از تیم‌های پرهزینه در فصل نقل و انتقالات بودند، به طوری که برای ثبت قرارداد بازیکنان خود نیز به مشکل برخوردند و بارها بابت حل این مشکل راه سازمان لیگ را در پیش گرفتند و دست آخر موفق به ثبت قراردادهای‌شان شدند. حالا با یک گرفتن تخفیف از بازیکنان یا استفاده از راه‌های دیگر برای رساندن هزینه‌های‌شان به سقف بودجه‌ای که فدراسیون برای این تیم در نظر گرفته بود، پرسپولیس با توجه به اینکه نه عنوان قهرمانی کسب کرده بود و نه سهمیه لیگ نخبگان و نه سطح ۲ آسیا را سقف بودجه‌اش ۵۱۰ میلیارد تومان بود، حال آنکه اعداد و ارقام رسمی حکایت از هزینه ۵۷۷ میلیارد تومانی دارد؛ قسمی که گفته می‌شود فقط مربوط به پایه قرارداد‌های بازیکنان، کادرفنی و عوامل تیم است. بدون در نظر گرفتن پاداش‌ها، آیشن‌ها و رضایت‌نامه، این درحالی است که پرسپولیس این فصل علاوه بر قراردادها، بابت دریافت رضایت‌نامه بسیاری از بازیکنان مدنظرش نیز هزینه هنگفتی پرداخت کرد. یک تعریف از کار تال در آخرین بازی فصل قبل کافی بود تا رقم رضایت‌نامه محمدحسین صادقی، مهاجم جوان هوادار به جمع سرخیوشان پایتخت پرداخت کند، اما بیشترین هزینه برای دریافت رضایت‌نامه به بیوی بیفوما پرداخت شد؛ بازیکنی که سال گذشته با قرارداد یک‌ساله و ۲۷۰ هزار یورویی به استقلال خوزستان پیوست. اول مهرما این باشگاه مدعی تمدید قرارداد این بازیکن برای یک فصل دیگر شد اما گفته می‌شد قرارداد این بازیکن در مدت مقرر

به ثبت نرسیده و به همین دلیل پرسپولیس می‌توانست بیفوما را بدون پرداخت ریالی بابت رضایت‌نامه جذب کند اما شاشکار درویش جذب این مهاجم کنگویی با رقم ۳۵۰ هزار دلار بود؛ همچنین سرخیوشان بابت دریافت رضایت‌نامه محمدامین کاظمیان ۳۰ میلیارد و فخریان ۲۰ میلیارد پرداختند تا فقط رقم جذب این چند بازیکن چیزی حدود ۲۲۰ میلیارد تومان شود! این درحالی است که پرسپولیس جدا از قراردادی که با بازیکنان خودش تمدید کرده، اقدام به جذب ۱۰ بازیکن هم کرده است؛ بازیکنانی که بی‌شک ۱۰ تا ۳۰ درصد قرارداد‌های‌شان معمولاً شامل پرداخت آپشن‌ها می‌شود، اما وقتی پای بازیکنان خارجی به میان بیاید، این رقم با توجه به نوسانات ارزی رشد قابل توجهی خواهد داشت، یعنی اثر دلار بر قرارداد خارجی‌ها هزینه سرخیوشان را می‌تواند هر روز افزایش دهد و اگر به مجموع موارد مطرح شده رقم رضایت‌نامه‌ها را هم اضافه کنیم، پربیرا نیست اگر بگوییم پرسپولیس به اندازه سپاهان دست به جیب شده، با این تفاوت که سپاهان جای پرداخت هزینه‌های هنگفت بابت رضایت‌نامه، ستاره جذب کرده اما در درویش... نیازی به گفتن نیست، چطور هزینه نه کرده وقتی تنها در یک مورد جای جذب بیفوما به عنوان بازیکن آزاد، رقمی سرسام‌آور پرداخت کرده است؛ بازیکنی که جدا از مبلغ رضایت‌نامه گفته می‌شود ۵۰۰ هزار دلار هم برای نخستین فصل حضورش در پرسپولیس به جیب خواهد زد؛ بازیکنی که حتی اگر امسال یکی از بهترین‌های پرسپولیس باشد هم بدون شک چیزی حدود ۸۵۰ هزار دلار نمی‌ارزد و پرسپولیس می‌توانست با این رقم دو یا حتی سه بازیکن ستاره جذب کند، اما نه تفکرات درویش، هر چند پرسپولیس این فصل بازیکنان جوان هم جذب کرده اما حتی رقم پرداختی به بازیکنان جوان هم متعارف نیست، وقتی گاهی تنها ۲۰ تا ۳۵ میلیارد تومان جدای رقم قرارداد، بابت رضایت‌نامه آنها هزینه شده است، اما باید دید این ریخت و پاش‌ها که صدای سازمان لیگ را هم در آورد (معانعت از عقد قرارداد بازیکنان به دلیل عدم رعایت سقف قرارداد) نتیجه‌ای دربر خواهد داشت و می‌تواند ناکامی‌های فصل گذشته در کسب جام قهرمانی و سهمیه آسیا را جبران کند؟

چهار پاس گل را ثبت کرده است. بازیکن ۲۹ ساله در رقابت‌های اروپایی از جمله مقدماتی لیگ قهرمانان و لیگ کنفرانس اروپا نیز سه گل به ثمر رسانده است. مهم‌ترین خرید امسال زنوزی کسی نیست جز الکساندر سلاوا؛ مدافع پیشین آلاوس که برخلاف تبلیغات انجام شده، سددار فصل گذشته فقط شش بازی برای این تیم اسپانیایی انجام داده است. سددار مجموعاً ۹۸ بازی در فوتبال اسپانیا انجام داده است. تنها دو بازی ملی در کارنامه این بازیکن صربستانی به چشم می‌خورد. عادل جان خامرویکوف دیگر ملی‌پوش ازبکستانی حاضر در لیگ ایران است.

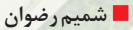
هافبک ۲۹ ساله گزینه مدنظر اسکوچیچ بود و سابقه بازی با پیراهن تیم‌های پاختاکور، نسف‌قارشی، بنیادکار و الاهلی امارات را در کارنامه دارد. خامرویکوف یکی از بازیکنان اصلی تیم‌ملی ازبکستان است و مقابل ایران نیز به میدان رفته است. هموطن دراگان هم در این فصل برای تراکتور بازی می‌کند. تیبور هلیولویچ اهل کرواسی است و با ۳۰ سال سن خرید جدید تراکتور به حساب می‌آید. هلیولویچ ۱۲ سال در آکادمی باشگاه دینامو زاگرب حضور داشته، یک فصل در لکوموتیو زاگرب بازی کرده و در لیگ لهستان نیز حضور داشته است. او همچنین در لیگ هلند هم برای تیم هیرنفین بازی کرد. تیبور فصل پیش برای تیم گوریسا کرواسی ۲۰ بازی انجام داد و دو گل به نام خودش ثبت کرد. گفته می‌شود باشگاه تراکتور برای گرفتن رضایت‌نامه او ۲۵۰ هزار یورو پرداخت کرده است. با این شرایط باید دید تراکتور می‌تواند از عنوان قهرمانی خود دفاع کند یا نه، تیریزی‌ها امسال سالی سخت در پیش دارند، چون کسب عنوان قهرمانی یک چیز است، دفاع از آن چیزی سخت‌تر، ضمن اینکه تراکتور همزمان در لیگ و جام حذفی باید به مصاف نخبگان آسیا هم برود؛ جایی که اگر در آن مسلح نباشی، خیلی زود مجبور خواهی شد دست‌ها را به علامت تسلیم بایی ببری. سال گذشته سرخ‌های پایتخت این تجربه را داشتند و حالا باید منتظر ماند و دید تراکتور چگونه به مصاف رقبای سرسخت آسیایی و البته داخلی خود می‌رود. تراکتور شاید سخت‌ترین فصل تاریخ خود را پیش رو دارد.

هزینه لقب گران‌ترین تیم این فصل را به خود اختصاص داده است. برای اسکوچیچ بسیار مهم بود که با رفتن ریکاردو آلوز یک بازیکن باکیفیت جایگزینش شود. هافبک آلبانی توانست رضایت قرم‌زهای تیریز را جلب کند و راهی ایران شود. رگی لوشکیا فصل پیش برای تیم آگنیتا آلبانی بازی کرده و امار ۱ گل و

سپاهان پرهزینه‌ای

که سقف را رد نکرد!

شمیم رضوان

سپاهان که فصل گذشته به رغم هزینه‌های هنگفت، نه در لیگ دستش به جام قهرمانی رسید و نه در رقابت‌های حذفی، ناکامی در کسب نتیجه، تغییر در رویکرد این تیم ایجاد نکرد، به طوری که زردپوشان امسال هم با همان دست‌فرمان پیش رفته و با سرمایه‌گذاری قابل توجهی اقدام به جذب ۱۵ بازیکن جدید کردند و این سوای قراردادهایی است که با بازیکنان سابق خود تمدید کردند. زردپوشان اصفهانی فصل قبل چیزی حدود ۵۵۰ میلیارد تومان هزینه کرده بودند اما با توجه به اینکه مجمع عمومی عادی سالانه شرکت فولاد مبارکه اصفهان، بودجه باشگاه فولاد را برای فصل پیش رو از ۹۹۰ میلیارد به هزار و ۰۰ میلیارد تومان افزایش داد، دست مدیران سپاهان هم

با رقمی در حدود ۴۰ میلیارد تومان سر از سپاهان در آورد. ظاهراً او چون بازیکن آزاد بوده و باشگاه بابت دریافت رضایت‌نامه‌اش به مشکل نمی‌خورده درخواست رقم بالایی می‌کند! ازو گریولی هم براساس اخبار منتشر شده با رقم ۴۰۰ هزار دلاری به این تیم پیوسته است، این در حالی است که فدراسیون فوتبال با توجه به حضور سپاهان در سطح ۲ آسیا به واسطه نایب قهرمانی در لیگ، سقف ۶۲۰ میلیاردی برای این تیم در نظر گرفته بود، اما چطور می‌توان پذیرفت تیمی که فصل گذشته براساس آمار و ارقام منتشر شده چیزی حدود ۵۵۰ میلیارد تومان هزینه کرده، این فصل برای جبران ناکامی‌ها باوجود جذب ۱۵ بازیکن جدید، سقف بودجه را رعایت کرده باشد، هر چند قرارداد بازیکنان این تیم بدون مشکل در سازمان لیگ به ثبت رسید و این نشان می‌دهد از نگاه سازمان لیگ سپاهان سقف مدنظر را رعایت کرده است اما با توجه به اینکه دبیر سازمان لیگ بدون هیچ تردیدی تأکید می‌کند هستند تیم‌هایی که سقف را رعایت نکرده‌اند (هرچند مدرک قانونی لازم است برای اثبات صرف دانستن هیچ اقدامی نمی‌توان کرد)، هر تیمی می‌تواند در این زمینه متخلف باشد اما قرارداد بازیکنانش را هم ثبت کرده باشد.

هرچند سپاهان این فصل هزینه زیادی کرد اما بی‌تردید برحاشیه‌ترین قراردادش مربوط به آلوز است؛ بازیکنی که با فسخ یک‌طرفه قراردادش از تیریز راهی سپاهان می‌شود، حال آنکه تراکتور مدعی است این بازیکن با سرخیوشان تیریزی قرارداد دارد و ارسال نامه‌ای از سوی سازمان لیگ به باشگاه سپاهان با این مضمون که تبعات قرارداد آلوز با خودتان، نشان می‌دهد هزینه‌ای که این بازیکن قرار است روی دست سپاهان بگذارد، به مراتب بیشتر از آن چیزی است که در قراردادش به ثبت رسیده است.

